

ΕΠΤΟΣ Δ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΡΙΘ. 162

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τεμάχιο της εβδομάδας προπληρωτέας διά μέν το 'Εξωτερικόν δραχμαι: νέστι 12, διά δὲ το 'Εξωτερικόν 20.
Το Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς 6οῦ Σεπτεμβρίου ἡμέρα 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Αθήναι τῇ 21 Μαρτίου 1882.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἐὰν δ 'Ασμοδαῖος εἰχει νὰ δώσῃ γνώμην περὶ βαπτίσματος βασιλοπαΐδων, θήεις συμβούλευσει αἱ τελεταὶ αὗται νὰ γίνωνται ἐν στενῷ κύκλῳ οἰκείων. Τὸ τοιοῦτον μέτρον θὰ μᾶς ἔσωξεν ἀπὸ πολλὰ ἀτοπα. Ἡ δὲ τοῦ μεγαλοστάρου ἀπονομὴ εἰς νήπιον εἶνε τι τερατῶδες διὰ τὴν ἐλληνικὴν συνείδησιν. Πλὴν, θὰ μᾶς εἴπωσι, μῆτως δὲν κατέπεσεν ἐντελῶς ἐν παράσημον, διπέρ ἐκ συστήγατος ἀπονέμεται εἰς πάντας ἄλλους ἢ εἰς τοὺς προσφέροντας ὑπηρεσίας; Ναὶ δυστυχῶς ἀλλ' ὅμως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν προσβάλλεται μόνον ἡ ἔννοια τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτῆρος, ἀλλὰ καὶ ἡ πραγματικὴ ἀξιοπρέπεια τῆς ἐλληνικῆς δυναστείας. Ἐπίσης γελοία ὑπῆρξεν ἡ ἴδεα νὰ θεωρηθῶσιν ως ἀνώτατοι τῆς ἐπικρατείας ἀξιωματικοὶ οἱ Ταξιάρχαι, ὅτε πάντες γνωρίζομεν διποιον ἀθυρματικούς ήταν τοὺς χείρονας ὑποδειξῶμεν), ἀποτελούσιν αὐτοῖς. Ἡς ἔννοήσωμεν οἱ πάντες, ὅτι μόνον ἐν τῇ ἀπλότητι καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἔγκειται ἡ ἀξιοπρέπεια.

— Εἰμπορεῖς νὰ τοὺς ἐνδύσῃς κίτρινα, κόκκινα, γαλάζια, ἀλλὰ δὲν θὰ τοὺς ἐμποδίσῃς ποτὲ ἐν ᾧδε κριτίμων νὰ τὸ κόψουν λάσπη, ἔλεγέ ποτε περὶ τῶν Νεαπολιτανῶν μετὰ τὸ τέλος λαμπρᾶς παρατάξεως στρατιωτικῆς δ βατιλεύς τῆς Ἰσπανίας Κάρολος Γ'. πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτὸν βασιλέα τῆς Νεαπόλεως. — Οὕτω σᾶς λέγει καὶ δ 'Ασμοδαῖος. — Εἰμπορεῖτε νὰ ἐνδυθῆτε δσον θέλετε τὰ συντάγματα τοῦ Βελγίου ἢ τῆς Ἀμερικῆς, τοὺς νόμους τῆς Γερμανίας καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Γαλλίας, εἰσθε καὶ θὰ μείνετε πάντοτε Ἀνατολῖται. Αὕτη εἶνε ἡ ἴδιοσυγκρασία σας. Φόρος καὶ τόμος σᾶς κατέλαβε

πέρισσυν ἀπέναντι ἐπιδημίας ἐκ τῶν ἐλαφροτέρων, ἀλλ' ἄμα τοῦ κινδύνου παρελθόντος, ἐλησμονήσατε ὅλας τὰς ὑγιεινὰς μερίμνας σας, καὶ ἐπὶ τέλους τὰς ἀνεθέσατε εἰς ἀνύπαρκτον ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῇ; Ὕγειας. Ἡ μάτη σας ἀντελήθη τέλος πέρισσιν, ὅτι διασειδῶν σᾶς δίδει τὸν τύφον, ἀλλ' ὅμως ἵδου ἀρχὴ καὶ ἀρχόμενοι δίδετε ἥδη εἰς τὸν ἰδιότροπον αὐτὸν τὴν ἐλευθερίαν νὰ σᾶς φέρῃ τὴν δυσωδίαν του παρὸ τὰς στήλας τοῦ Ὁλυμπίου Διός, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀλίγων ἀναψυκτικῶν καταφυγίων σας κατὰ τὸ θέρος. Ἐχετε ἵσως δίκαιον, ἀφοῦ ἐκεῖθεν εἰσθε πλησιέστερον πρὸς τὸ τελευταῖον κατοικητήριον. Ἄλλ' ἡ κυβέρνησις, τί ποιεῖ; "Ο, τι ποιεῖ πάντοτε." Ασχολούμενη περὶ κατακτήσεως τῆς Μεσοποταμίας, διλγονέχει καιρὸν νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς Ὕγειας τῶν Ἀθηναίων.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μετὰ τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τὴν εὐλογίαν, τὴν δόπιαν ἔδωκεν εἰς τὸ ἔθνος, δ Τρικούπης συνέστησεν ἀμέσως εἰς τὸ κομμα του νὰ δαμαλισθῶσι.

Τι ἀδυνατίαν ἔχει ως τόσον εἰς αὐτὸν τὸ εἶδος; τῶν ζώων δ Τρικούπης!

* *

Προσέρχεται εἰς ἐπτανήσιος βευλευτὴς ἔχων ὅλα τὰ συστητικὰ τοῦ βιός;

— Καὶ ἐγὼ, κύριε πρέσβε, νὰ δαμαλισθῶ;

— "Οχι, δάξ! σεῖς πρέπει νὰ ἀραδαμαλισθήσῃς.

* *

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Καραϊσκάκη οἱ ὑπουργοὶ ἀπο-

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

μένουν πέντε, δοια καὶ τὰ δάκτυλα. Ὁ μέσος εἶναι ὁ Τρικούπης, δικαρδὸς εἶναι ὁ Καλλιγᾶς, διπάρμεσος εἶναι ὁ Ράλλης; διμιχαρὸς εἶναι ὁ Δομβάρδος καὶ διατίχειρ ὁ Ρούφος. Όμοι καὶ τὰ πέντε ταῦτα δάκτυλα τί κάμνουν;

— Μία Μούντσα.

* * *

Ο Τρικούπης ἀπὸ δικέφαλος ἀετὸς ἔγεινε τώρα τρικέφαλος Κέρδερος.

Ἐπίγραμμα à propos:

Μέσα σὲ τόση ταραχὴ, μέσα σὲ τόση ζάλη,
Καλλίτερα τρικέφαλος, παρὰ χωρὶς κεφάλη.

* *

— Αν ἦτο δικαίωμα δικέφαλος τί θὰ ἦτο;
— Θὰ ἦτο η τρικέφαλος (δ) Ἐκάτη.

* *

Σκέψεις ἐνδεικόντος ἀνθυπολοχαγοῦ ἀποστράτου.

— Ο Γρίβας ἐκλώτσισε τὸν Βούλγαρην, ἐρράπισε τὸν Ζαΐμην, ἔπιτισε τὸν Κουμουνδούρον, ἐμούντσωσε τὸν Τρικούπην, καὶ ἔγεινεν ὑποστράτηγος. Ἔγὼ τοὺς ἐπροσκύνησα ὅλους καὶ ἔμεινα ἀνθυπολοχαγός. Οἱ πρωθυπουργοὶ μας εἶναι δικταπόδιαι· δοσον τοὺς κτυπῆς τόσον μαλακώγουν.

* *

Νέοι εἶδος ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου.

«Δαβόντες ὑπὸ δύναμι, ὅτι δ. κ. Νεγρεπόντης εἶναι ἔνοχος

Διὰ ταῦτα

Κηρύσσομεν αὐτὸν ἀθῷον.»

* *

Μετὰ τὴν δίκην, ἐρωτᾷ τις.

— Αν ἐγώ δώσω ἐν ράπισμα εἰς τὸν δεῖνα, τί θὰ μοῦ κάμουν;

— Αν δὲν ὑπάρχῃ δοῦλα προαιρεσίς θὰ σὲ ἀθωώσουν.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Πολιτικὴ θὰ εἴπῃ προβρασίας.

Ρηγόπουλος.

Διὰ νὰ εἶναι τις πολίτης πρέπει νὰ ἔχῃ ιδιόκτητον γαλανὸν στεφανίδης.

Ἐὰν θέλητε ν' ἀκυρωθῇ η τοιαύτη συνθήκη, τότε δὲν θὰ είμαι βουλευτής Ἀγυιᾶς.

— Ο αὐτός.

Ο κ. Δήμαρχος Πατρῶν οὔρυσε νεκροταφείον, τὸ δόποιον οὐσῶς δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ρηγόπουλος.

Ο κύριος Κουμουνδούρος γνωρίζει ἐσωτερικώτατα τὴν κατάστασιν τοῦ Πόρου.

Δουζίνας.

Οι κ. κ. ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ δφείλουσι νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὰς τελετὰς ἐν τῇ φυσικῇ των καταστάσει.

— Ο αὐτός.

Οι θεοὶ καὶ δ. κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πείθονται εἰς τὸ δίκαιον τῆς ἀνάγκης.

— Η. Μεσσηρέτης.

Θὰ καταστήσητε ἐπαίτας τοὺς πολιτευομένους διὰ τῶν διελύσεων τῆς Βουλῆς.

— Ο αὐτός.

Ο Ελληνισμὸς εἶναι στοιχεῖον κατ' ἔξοχὴν ἐκπολιτιστικόν εἶναι δὲ καὶ διλγάριθμον.

— Ο αὐτός.

Ἐρωτῶ, δ. κ.: Κουμουνδούρος, δ. νέος παρ' ἡμῖν Πολινιάκ, δ. ἐκ Ζαρνάτας, ποῖον σνειρον εἶδε διὰ νὰ μηχανευθῇ αὐτὸ τὸ coup de Jarnac;

Καλλιγᾶς.

Tête en os

— Έκ Βωδεβίλ κοινοβουλευτικοῦ σκηνή.

(Μέγας θόρυβος βουλευτῶν ἐν μεγίστῃ περιεργείᾳ ἴσταμένων ἐκατέρωθεν τοῦ βήματος, ἐφ' οὐ λιταται διάλλης μορφάζων καὶ κρατῶν βιβλιάριον).

Ράλλης.—Ἐδόθη ἐντολὴ παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς εἰς τὸν βασιλέα νὰ ἐκδώσῃ τὰ διατάγματα.

Μίλησης.—Οχι.

Ράλλης.—(Αναγινώσκων τὸ βιβλιάριον). Έδόθη: Ίδοι.

Μίλησης.—(Αναγινώσκων αὐτὸ δέπισης). Δὲν εἶναι.

Καλλιγᾶς.—(Αναγινώσκων τὸ βιβλιάριον καὶ ἐπιστρέφων αὐτό). Ίδοι· ἐδῶ ὑπάρχει.

Ράλλης.—Διαβάσατέ το, κύριε Μίληση.

Μίλησης.—Διαβάσατέ το, κύριε Αθανασιάδη, σεις, δοτις εἰξεύρετε ἵταλικά.

Ράλλης.—Δοιπόλι δὲν εἰξεύρετε ἵταλικὰ καὶ κάμνετε χρῆσιν ἵταλικού βιβλίου.

Μίλησης.—Δὲν τὸ λέγει.

Αθανασιάδης.—(Αναγνοὺς προηγουμένως). Δὲν τὸ λέγει.

Τιρές.—(Αναγινώσκοντες ἐπίσης). Δὲν τὸ λέγει.

“Ετεροι:—(Αναγινώσκουσιν ἐπίσης.)

Οι πρῶτοι:—Ἐφυγεν δ. κ. Καλλιγᾶς;

Μίλησης.—Ἐφυγεν δ. κ. Καλλιγᾶς!

Τιρές.—Ἐλύθη λοιπὸν τὸ ζήτημα, δὲν τὸ λέγει.

Εἷς βουλευτής.—Ἐβεβαιώθη αὐτό;

Μίλησης.—Ἐβεβαιώθη δὲν τὸ λέγει.

Τιρές.—Ἐπεσε λοιπὸν η θεωρία τοῦ κ. Καλλιγᾶ;

Εἷς βουλευτής.—Ἐπεσε καὶ ἔπεσεν αἰσχρῶς!

Τιρές.—Παρακαλοῦμένην νὰ μεταφρασθῇ καὶ ν' ἀναγνωσθῇ.

(Καταπίπτει η αὐλαία.)

(Ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.